Kotilaisten suku

KOTILAISTEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI. Kahdeskymmenesseitsemäs vuosikerta. Numero 1/2023

TERVETULOA JUHLIMAAN

Kotilaisten Sukuseuran 70-vuotisjuhlaa 28.–30. kesäkuuta 2024!

SIVU 8

Tulethan kesällä 2024 juhlimaan
70-VUOTIASTA SUKUSEURAA

Onnettomalle, kaiken ihmisarvon maahan polkevalle ja edelleen riehuvalle Ukrainan sodalle ei näytä rauhan mahdollistavaa ratkaisua olevan kenenkään ennustajan kristallipalloissa.

Liekö sillä vaikutusta monen toteamaan huoleen, että oman kotimaammekin julkinen keskustelu, ylimmät valitsemamme päätöksentekijät mukaan lukien, tuntuvat olevan päivästä toiseen tukkanuottasilla keskenään? Häiritseekö tuo järjetön ja muusta maailmasta piittaamaton tuhovimma melkein naapurissamme jo vakaan julkisen valtamme- ja vallitsevaa mielipiteiden kirjoa hallitsevien ajatusmaailmaa toivottomuudellaan ja pettymyksillään ihmisen pahuuteen?

Joutuu jo pohtimaan, tulevatko monet vaativat ASIAkysymyksemme kunnolla hoidetuiksi vallasta ja voimasta kinasteltaessa, kun juuri mistään ei näytä löytyvän ylimpien edustajiemme kesken yhteisymmärrystä?

Ehdotan ratkaisuksi, että otetaan yhteisten asioiden hoidossa koko valtakunnassa käyttöön ”malli Kotilainen”. Tulee nimittäin mieleen Lieksan viime sukukokouksemme, ja siellä meitä upeasti palvellut Kristillisen opiston emäntä, joka kertoi minulle, että ”on niin mukava olla töissä sukukokouksenne aikana, kun teillä on täällä koko ajan niin hieno ja lämmin tunnelma”. Sellainen on malli Kotilainen: arvostetaan toisiamme ja nautitaan mielenkiintoisten ja monenlaisten sukulaisten yhdessäolosta ja yhdessä aikaansaadusta ohjelmasta.

Hyvää mieltä ja ainutlaatuisen mieliin painuvia tapaamisia on taas ensi vuonna luvassa, kun risteilemme 70-vuotiasta sukuseuraamme juhliessamme.

> **Sellainen on malli Kotilainen: arvostetaan toisiamme ja nautitaan mielenkiintoisten ja monenlaisten sukulaisten yhdessäolosta ja yhdessä aikaansaadusta ohjelmasta.**

Meillähän on ilman mitään julistuksiakin aina käytössä tuo edellä mainittu tapaamisten ja kokoontumisten malli Kotilainen. Se on ajan saatossa kestävien hienojen tapaamisten ja yhteisten kokemusten vuosikymmenten kuluessa kypsynyt yhdessäolon malli ja laadun tae.

Laitathan jo nyt ensi kesän tärkeimmän päivämäärän kalenteriisi: se on sukuseuran 70-vuotisjuhla, jonne lähdemme 28.6.2024.

Kaikki Kotilaiset mukaan! Sovitaanko, että minimitavoite osallistujamääräksi olisi 2014 Heinävedelle kokoontunut 60-vuotisjuhlan juhlijoiden joukko, jolloin meitä oli paikalla mukavat 134 osallistujaa.

Tämän lehden sivuilta voimme lukea liikuttavia hyvästijättöjä pois nukkuneille sukuseuran merkittäville toimijoille ja tukijoille. Heidän velvoittava testamenttinsa on vetoomus pitää aina hyvää huolta meille Kotilaisille tärkeistä suvun perinteistä ja sukulaisten tapaamisten ja yhteisten rientojen järjestelyistä tärkeinä osatehtävinä ja sukuseuran jatkuvan toiminnan elämisen merkkeinä.

Seuraavan kerran tapaammekin jo 18.11. Helsingin keskustassa kaikille Kotilaisille tarkoitetun pikkujoulujuhlan merkeissä. Tapaammehan taas siellä joululaulujen, joululahjojen ja hyvän ruoan merkeissä ja ennen kaikkea meille Kotilaisille parhaan mahdollisen juhlaväen, Kotilaisten mainiossa seurassa!

Toivotan teille kaikille ja läheisillenne terveyttä, iloa ja onnea kaikissa toimissanne, kaikin puolin antoisaa meneillään olevan vuoden jatkoa, perinteistä joulujuhlaa ja sen jatkoksi, jos mahdollista, tätäkin vuotta parempaa Uutta vuotta 2024!

TEIDÄN AHTI POHJONEN

KOTILAISTEN SUKU 1/2023 • kahdeskymmenesseitsemäs vuosikerta • julkaisija Kotilaisten Sukuseura ry • päätoimittaja Lauri Kotilainen • ulkoasu Heikki Kotilainen • osoitteenmuutokset postikortilla: Lauri Kotilainen, Karnaistenkatu 43 C 45, 08100 Lohja, sähköpostilla: lauri@kotilaiset.fi • paino AM Digipaino, Helsinki 2023

Kotilaisten Sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja
Ahti Pohjonen
Kivijärven sukuhaara
Lähderanta 20 E 8,
02720 Espoo
p. 040 522 4401
ahti.i.pohjonen@gmail.com

Sukulehden päätoimittaja
Jäsenrekisterin hoitaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Karnaistenkatu 43 C 45
08100 Lohja
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Hallituksen jäsen
Lea Oravalahti-Pehkonen
Pielisjärven sukuhaara
Voimatie 2, 81700 Lieksa
p. 040 747 9427
leaorava@gmail.com

Varapuheenjohtaja
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pellervonkatu 2 C 46, 33540
Tampere
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnet.fi

Hallituksen jäsen
Eljas Kotilainen
Ylä-Savon sukuhaara
Kirmantie 526
74520 Iisalmi
p. 045 605 6516
eljas.kotilainen@gmail.com

Hallituksen jäsen
Ulla Kotilainen-Wallén
Heinäveden sukuhaara
Sankaritie 1 B 29,
00320 Helsinki
p. 040 96 86 449
ullaleena.wallen@gmail.com

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4,
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@gmail.com

Varajäsen
Leena Carpén
Heinäveden sukuhaara
Haltijatontuntie 35 B,
02200 Espoo
p. 050 376 7404
leenacarpen@gmail.com

Taloudenhoitaja
Oili Reinikainen
Kivijärven sukuhaara
Kansakoulukatu 2-10 D 35,
04400 Järvenpää
p. 045 353 1947
oilikainen@hukassa.com

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmaiskortilla: Lauri Kotilainen, Karnaistenkatu 43 C 45, 08100 Lohja, tai sähköpostilla lauri@kotilaiset.fi
Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisinumeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Näin liityt Kotilaisten Sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa tai avioliiton omaisessa suhteessa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Nämä henkilöt katsotaan sukuun kuuluviksi.

Seuran sääntöjen mukaan Kotilaisten sukuun kuuluvan, joka tahtoo liittyä yhdistyksen jäseneksi, on kirjallisesti ilmoitettava aikomuksestaan yhdistyksen hallitukselle, joka päättää jäseneksi hyväksymisestä.

Lähetä hallitukselle osoittamasi ilmoitus jäsenluettelon pitäjälle osoitteella: Kotilaisten Sukuseura ry., Lauri Kotilainen, Karnaistenkatu 43 C 45, 08100 Lohja, tai sähköpostilla lauri@kotilaiset.fi

Ilmoita seuraavat tiedot: Täydellinen nimesi ja osoitteesi sekä kotipaikkasi, jos se on eri kuin postitoimipaikka, sekä halutessasi syntymäaikasi. Kerro myös Kotilaisten sukuhaara (Kivijärven, Ylä-Savon, Heinäveden tai Pielisjärven), mikäli se on tiedossasi.

Kuluvan kolmevuotisen kauden jäsenmaksu 40 euroa on vahvistettu Lieksassa pidetyssä varsinaisessa kokouksessa 18.6.2022. Summa kattaa jäsenmaksun vuosilta 2022–2023–2024. Jäsenyys maksaa edelleenkin vain 13,33 euroa/vuosi.

LAURI KOTILAINEN

Kotilaisten sukumuseo Pielisen rannalla toimii

Kesä 2023 on vaihtunut syksyyn ja jälleen on aika muistella kesän toimintaa.

Museon perinteiset piha- ja siivoustalkoot pidimme heinäkuisena lauantaina 8.7. Päivä oli sateinen, mutta urhea porukka raivasi ja haravoi edustaa ja kulkuteitä.

Edustalla olevat jo pitkään palvelleet kestopuulaatat saivat lähteä; ne olivat muuttuneet liukkaiksi. Sisällä pyyhittiin pölyjä ja järjestettiin museoesineistöä uudelleen, hieman väljemmin. Talkoissa oli 11 sukulaista, ei ihan ”vauvasta vaariin”, mutta 11–89 vuoden välillä.

Lopuksi nautimme yhteisen lounaan ja kakkukahvit meidän Luhtiniemen mökillämme. Iloista juttua riitti vanhoja valokuvia katsellen ja vuosia muistellen.

Ulko-ovi uuteen kuosiin

Museon ulko-ovi oli 40 vuoden aikana muuttunut ikävän näköiseksi pinnaltaan. Päätettiin käsitellä ovi Tervapella-öljyllä.

Tiina Nurmi oli luvannut hoitaa asian, ja Petri Nurmi pääsikin keskikesän sateiden jälkeen toimeen. Nyt se ovi näyttää hyvältä ja öljy suojaa puuta.

Kuluneena kesänä ei museolla järjestetty juhlia tai erityisiä tapahtumia. Lähellä olevien sukulaisten ystäviä ja vieraita kävi silti entiseen tapaan. Kesäkautenahan voi aina sopia vierailun museoon.

Julkisuutta torilla ja kirpputorilla

Viimekesäisen päätöksen mukaisesti Päivi Kotilainen toimeenpani myyntipöydän meille Lieksan iltatorille 18.7. Myimme paljon leivonnaisia ja käsitöitä sekä erilaista tavaraa. Tunnelma oli hyvä ja monet ostajat olivat kiinnostuneita kuulemaan museostamme.

Hyvästä kokemuksesta innostuneina olimme myös myymässä Kylänlahden Nuorisoseuratalon kirpputoripäivänä 22.7. Molemmat myyntipäivät tuottivat ihan kivasti, joten aikomuksemme on jälleen ensi kesänä laittaa myyntipöytiä.

Museo toimii edelleen aktiivisesti

Sukumuseon hallitus kokoontui täysimääräisenä 19.7. Siinä ovat tällä kaudella Anneli Wallenius, Tomas Wallenius, Tiina Nurmi, Juha Kotilainen, Päivi Kotilainen ja allekirjoittanut puheenjohtajana.

Ensi kesänä on vuorossa varsinainen kokous, johon toivomme jäsenien osallistumista. Päivä ja aika on päätetty: sunnuntaina 14.7. 2024 klo 15.00. Paikka on museomme osoitteessa: Jennynkalliontie 6, 81820 Kylänlahti.

Kokouksessa valitaan uusi hallitus, joka valitsee keskuudestaan puheenjohtajan. Ennen kokousta on avoimet ovet klo 13–15, jolloin voi tutustua museon tiloihin ja esineisiin. Myynnissä on kahvia, kahvileipiä ja käsitöitä.

Jennynkalliontiellä näkyvät nyt jo ensimmäiset syksyn merkit: koivuissa paljon keltaisia lehtiä. Lähdenpä tästä sulkemaan museon ikkunaverhot ja ovet…

Tapaamisiin ensi kesänä!

ANNA-KAARINA PIRTTINIEMI,
PUHEENJOHTAJA

Kotilaisten kokkojuhla Kylänlahdessa

Jo perinteeksi on muodostunut kokkojuhla Timo Kotilaisen mökkirannassa Lieksan Kylänlahdessa. Kylällä asuu paljon Kotilaisia ja muita sukulaisia ja monella on kesä-asunto siellä. Joten kutsu kävi jälleen tänä vuonna.

Koko juhannusviikko oli sateinen ja sadetta oli luvattu myös aattoillaksi. Niinpä Timo rakensi edellisenä päivänä veljiensä ja ystävien avustuksella mökkinsä eteen isot terassit juhlaa varten. Katetuilla terasseilla oli pitkät ruokapöydät ja penkit.

Ruokaa oli varattu reilusti ja grilli oli kuumana. Kello 18 sitten sytytettiin kokko. Väkeä oli mukavasti paikalla, noin 30 henkilöä, sukulaisia ja kyläläisiä. Kaikilla oli sään mukaiset varusteet: lämmintä yllä ja alla ja sadetakki.

Mukavaa seurustelua ja yhdessäoloa!

ANNA-KAARINA PIRTTINIEMI

Miikka Kotilaisen keksintö HIILLYTYS on uusi tapa pinnoittaa:

EI ENÄÄ JÄTEPUUTA!

Yli 90 prosenttia teollisuuden jätepuusta päätyy poltettavaksi. Mutta Miikka Kotilainen työtovereineen keksi, että jätepuun pinnan voi hiillyttää rakennusten kestäväksi pintamateriaaliksi. Käy katsomassa vaikka Joensuun torin uuden Marttakahvion seinistä!

Marttakahvio Joensuun torilla on oiva esimerkki Miikka Kotilaisen kehittämän hiillytyspinnoitteen toimivuudesta. Hylätty puutavara käy pintamateriaaliksi, kun se hiillytetään uunissa. Kahvion suunnittelu: Arkkitehtitoimisto Arcadia.

Lokakuun lopulla näimme TV-uutisissa, miten Puuartistit Oy:stä tuttu Miikka Kotilainen esitteli maaliskuussa perustetun kontiolahtelaisen Hiil Oy:n toimintaa. Miikka kertoo:

”Olemme hankkineet materiaaleja yli kymmeneltä saha-, höyläämö- ja rakennusteollisuuden toimijalta. Näissä puumateriaaleissa on erilaisia profiileja, puulajeja ja syitä, miksi ne eivät ole ’a-tason’ materiaaleja.”

Höyläysjäte on loistavaa pintaa – hiillettynä

”Iso osa esimerkiksi höyläysteollisuuden hukkamateriaalista on lujuustesteissä hylkäykseen mennyttä puuta. Niitä ei voi käyttää talojen runkorakenteissa, mutta esimerkiksi pintaverhoiluun ne taas sopivat oikein mainiosti. Puut ovat usein myös ruhjeilla tai liian oksaisia. Mutta me voimme sahata ruhjeet pois, ja käyttää hukkaosuuden puusta energiantuotannossa”, Miikka kertoo. Hän jatkaa:

”Itse asiassa lopullinen hukkapuu joutuukin nyt Hiil Oy:n hiillytysuunin käyttöenergiaksi. Mitään ei mene hukkaan.”

Kiertopuu Joensuun Marttakahvion ulkoseinissä

”Ensimmäisen todella julkisen asiakkaamme hiillytettyä Kiertopuu® -verhoilua nähdään Joensuun torilla Marttakahvion ulkoseinissä. Rakennuksen on suunnitellut arkkitehtitoimisto Arcadia.”

”Tämähän sopii meille loistavasti, sillä Martoilla ja meillä on hyvin yhtenevä arvopohja: hävikin vähentäminen ja kierrättäminen. Marttakahvion molemmissa päädyissä osa ulkoverhouksesta on tuottamaamme hiillytettyä verhoilua”, Miikka tohkeissaan kertoo.

Asiakkaat ovat kiinnostuneita uudesta ja ekologisesta tavasta käyttää puuta. Miikka Kotilainen sanoo, että keskusteluissa on muutaman ensimmäisen kuukauden aikana ollut ainakin yli kaksikymmentä projektia, joiden yhteenlaskettu arvo on muutamia satoja tuhansia euroja.

”Se on mielestämme erittäin hyvä startti.”

Rahoitus järjestyi, tuotanto käynnistyi

”Saimme rahoitusta sen verran, että pystyimme rakentamaan pilottilinjaston ja käynnistämään tuotannon. On ollut mielenkiintoista miettiä typistettyä tarinaa ja tiivistä ilmaisua Hiilin liiketoiminnasta” Miikka kertoo.

Hän mainitsee muun muassa Business Joensuun Start Me Up -liikeideakilpailun, Kasvu Open -sparrausohjelman ja muitakin.

”Tällaiset kilpailut ainakin auttavat sanoittamaan ja tiivistämään yrityksen ideaa, kun aikaa idean ja sen vaikuttavuuden kertomiseen on vain muutamia minuutteja.”

Puhujana Maailman Kiertotalousfoorumissa

”Yllätykseksemme pääsimme puhumaan ja esittelemään hiillytysratakaisuamme Sitran järjestämään Maailman Kiertotalousfoorumiin (World Circular Economy Forum 2023)! Puhuimme toukokuussa järjestetyssä metsiin ja metsätuotteiden kiertotalouteen keskittyneessä foorumissa.”

”Foorumin otsikko oli polttavan sopiva ’How can we future-proof our forests to thrive under the higher demands of the future?”

”Meillä on ainakin ajatus siitä, mitä tähän teemaan liittyen voisi konkreettisesti tehdä”, Miikka Kotilainen sanoo.

LAURI KOTILAINEN

Lehtemme näkymätön voima

Yli kymmenen vuoden ajan sukuseuran lehden ulkoasusta on huolehtinut joensuulainen Heikki Kotilainen, taiteilijanimeltään Kai Heikki. On aika esitellä tämä sukumme viestinnän tärkeä lenkki, joka on tehnyt pitkän ja palkitun graafisen alan työuran lehtimaailmassa.

Heikki on Lieksan Viekijärven Murtovaaran Kotilaisia. Lapsuutensa ja nuoruutensa hän asui Kuhmon ja Lieksan rajamailla sijaitsevassa Savijärven kylässä aikana, jolloin väki pakeni maaseudulta ja muutokset olivat suuria.

Koulunkäynti oli alussa todellista lähikoulua. Kansakoulu sijaitsi vain 300 metrin päässä kotoa, mutta pian se lakkautettiin ja koulumatka piteni. Lähimmät ikätoverit asuivat kilometrien päässä.

Seuraava kouluaste olikin jo kymmenien kilometrien päässä. Niinpä asuntolaelämäkin tuli tutuksi.

Jo pienenä piirteli sanomalehtien kulmiin

Pohtiessaan suuntautumistaan piirtämisen pariin Heikki muistaa vanhempiensa kertoneen, että jo pienenä hän piirteli sanomalehtien kulmiin ja kauppapapereihin kaikenlaisia ”tuherruksia”.

”Mutta kyllä se oli se rakennuspiirtäjäkoulutus, mikä antoi kipinän. Se rakennusten maisemointi oli jotenkin niin kiinnostavaa”, muistelee Heikki.

Lieksan lehdestä kirjapainoon ja Karjalaiseen

Yhteys lehtimaailmaan avautui toden teolla 1980, kun Heikki valittiin paikallisen Lieksan lehden mainostoimittajan avoimeen tehtävään.

Kahdeksan vuotta myöhemmin hänet pyydettiin Pohjois-Karjalan kirjapainon graafikoksi Joensuuhun ja 2003 saman konsernin lehteen Karjalaiseen.

”Niihin aikoihin lehtimaailmassa tapahtui suuri murros digitalisaation myötä. Myös visualisoinnin merkitys alkoi tulla lehdissä yhä tärkeämmäksi. Se oli innostavaa. Luovana ihmisenä tykkäsin siitä”, kertoo Heikki.

Kotitarvekitaristista tanssibändin solistiksi

Heikki tunnetaan myös musiikkimiehenä. Omien sanojensa mukaan hän oli jo nuorena ns. kotitarvekitaristi, ja musiikki oli koulussa vahva oppiaine. Armeijan jälkeen tarvittiin yllättäen solistia paikalliseen tanssibändiin. Siitä se laulajan ura sitten alkoi.

”Kyllä jännitti ekat keikat, mutta lähdin rohkeasti mukaan”, naurahtaa Heikki.

Työ oli kuitenkin pääfokuksena viime vuotiseen eläkkeelle jäämiseen saakka.

Nyt eläkkeellä ollessaan Heikki iloitsee siitä, että on enemmän aikaa itselle ja musiikille.

Energia riittää eläkkeellä laulamiseen ja opiskeluun

”Laulutekniikan opiskelukin jäi kiireisinä työvuosina taka-alalle. Nyt asiat ovat kypsyneet, ja energiaa vapautuu oppimiseen ja laulamiseen. Tällä hetkellä diggaan erityisesti Olavi Virtaa.”

Viime kesänä varta vasten Olavi Virta-ilta konserttia varten Heikki kokosi pitkän ajan tutuista soittajista koostuvan orkesterin. Upea konsertti pidettiin Lieksan perinteikkäässä Kulman juhlasalissa.

”Keikkakalenteri ei vielä ole täysi, mutta sellainen terapiaorkesteri on aina tavoittelemisen arvoinen”, sanoo Heikki arvoituksellisesti kysyttäessä jatkosuunnitelmista.

Lieneekö seuraava konsertti siis jo työn alla?

LEA ORAVALAHTI-PEHKONEN

Kai Heikki orkestereineen esiintyi Olavi Virta-illassa Lieksan Kulman juhlasalissa elokuussa. Kuva: Tiina Eskelinen.

– Kai Heikki Kotilainen

Syksyllä 2021 Pohjois-Karjalan Museo Hilmassa esiteltiin Heikin tekemiä kuvituksia ja käyttögrafiikkaa Sivusilmällä-näyttelyssä. Kuva: Minna Raitavuo.

Kai Heikki on ollut mukana Joulumieltä jokaiselle -konserttikiertueilla jo 30 vuoden ajan. Tässä tunnelmia Joensuun Carelia-salin takahuoneesta vuodelta 2017. Mukana myös Johanna Rusanen-Kartano ja Jorma Uotinen.

Sanomalehti Karjalaisessa julkaistun maakuntalauluja käsittelevän jutun kuvitusta.

Silja Serenade on todella mahtava merellä kulkeva hotelli – varsinkin kun sitä vertaa Suomenlinnan kupeessa Kustaanmiekan salmen kallioihin.

Tervetuloa juhlistamaan

KOTILAISTEN SUKUSEURAN 70 VUODEN TAIVALTA!

Sukuseuramme 70-vuotisjuhla päätettiin alustavasti viettää Tukholman risteilyllä 28.–30.6.2024.

Lähtö olisi perjantaina 28.6.2024 kello 17.00 Helsingistä. Palaamme Helsinkiin sunnuntaina 30.6.2024 kello 10 Suomen aikaa. Ohjelma on alustava, muutokset ovat mahdollisia mutta positiivisia.

Matkan alussa Helsingistä lähtiessä syömme yhteisen illallisen laivan noutopöydästä kaikessa rauhassa.

Ilta kuluu tutustuessa laivan elämystarjontaan ja rupatteluun.

Kun lähestymme aamulla 29.6.2024 Tukholmaa, syömme taas yhteisen aamiaisen.

Laiva on kymmeneltä Ruotsin aikaa laiturissa, ja voit tutustua vapaasti Tukholmaan.

Olisiko Vasa-laivan museo käynnin väärti?

Vaihtoehtoja on useita: Voit mennä tunnelbanalla keskustaan.

Historiallisen Vasa-laivan museo on tutustumisen arvoinen. Miten typerä kunnianhimo ja laivasuunnittelun osaamattomuus – kenties erimaalaisten suunnittelijoiden eri mittayksiköt – upotti Vasa-laivan neitsytmatkallaan melkein Tukholman satamassa vuonna 1628, alle puolitoista kilometriä vesillelaskun jälkeen.

Haluatko tukea sukuseuran toimintaa vapaaehtoisella lahjoituksella? Jos haluat, älä käytä lahjoitusta maksaessasi pankkisiirrossa olevaa jäsenmaksutiliä, vaan sukuseuran tiliä nro **FI73 1279 3000 5074 48**. (Ulkomailta maksettaessa BIC=NDEAFIHH). Viitenumero on sama kuin jäsennumerosi. Viitenumero näkyy lehden liitteenä olevassa laskussa, sekä lehden takakannen osoitetarrassa.

Hyttiemme ikkunat näyttävät laivan promenadekadulle keskellä laivaa. Tällä keskikadulla ei koskaan sada, joten katukahvilassa voi istua lyhythihaisissakin.

Vasa-laivan veistokset esittivät Raamatun hahmoja, kreikkalaisen jumaltaruston sankareita ja Rooman valtakunnan keisareita. Koristeiden tarkoituksena oli suojella laivaa tuholta, mutta todellisuudessa niiden tuoma valtava ylipaino oli osasyy laivan uppoamiseen. Lisäsyy uppoamiseen oli laivan vinous. Lähde:Wikipedia.

Vasa oli Ruotsin kuninkaan Kustaa II Aadolfin lippulaiva. Kuningas yllättäen määräsi, että laivaan pitää rakentaa ylimääräinen tykkikansi, ikään kuin hän olisi tiennyt laivansuunnittelusta mitään. Lisää yläpainoa!

Vinossa uinut, 64 jättimäisellä kanuunalla ja suurella määrällä painavia pyhimysten kuvia kuormitettu, vaarallisen yläpainoinen alus kaatui pieneen tuulenpuuskaan ja upposi.

Valitettavasti ainakin 50 merimiestä upposi mukana. Museossa saa kulumaan tunteja.

Myös muut museot saattavat houkutella näyttelyillään.

Kaupunkia voi katsella myös nousemalla HopOn-HopOff bussiin. Tarjolla taitaa olla useampi reitti.

Myös muita erilaisia kiertoajeluja ja vesibussireittejä on tarjolla Tukholmaan tutustujille.

Päivä kuluu viihtyisästi laivallakin

Toki laivaankin voi jäädä koko päiväksi. Laivassakaan ei pääse pitkästymään: esimerkiksi saunaosasto ja uima-altaat ovat viihtyisiä.

Laiva lähtee Tukholmasta takaisin kohti Helsinkiä lauantaina 29.6. kello 16.35. Ruotsin aikaa.

Illan ruokapaikan voikin jokainen valita laivalta itse.

Pyrimme varaamaan kabinetin ja pidämme siellä 1–2 tunnin yhteisen tuokion. Toivottavasti sinullakin on jotain ohjelmaa tuotavaksi.

Loppuilta kuluu taas laivan tarjoaman viihdykkeen parissa ja tuliaisia valiten.

Kokoonnumme vielä yhteiselle aamiaiselle

Sunnuntaina 30.6. saavumme Helsinkiin kymmeneltä. Sitä ennen kokoonnumme vielä yhteiselle aamiaiselle.

Silja Serenade vai Silja Symphony. Tämän hetken hintakin on arvio.

Kahden hengen Promenade-hytti maksaa kolmesta päivästä kohti yhteensä noin 280 € ja yhteiset ateriat noin 80 € henkeä kohti.

Tervetuloa juhlistamaan yhdessä Kotilaisten Sukuseuran 70 vuoden taivalta!

Kutsukirjeet lähtevät sukuseuramme jäsenille kevään alussa. Silloin kerromme täsmällisemmät tiedot 70-vuotisjuhlasta. Vastaukset kutsuun tarvitaan toukokuun alussa.

Korostamme vielä, että edellä oleva on alustava suunnitelma. Muutokset ovat todennäköisiä, mutta myönteisiä.

Kun maksat Kotilaisten sukuseuran kolmivuotisjakson todella edullisen jäsenmaksun, varmistat painetun Kotilaisten suku -lehden postituksen kotiisi jatkossakin. Tämä huomautus ei koske seuramme kunniajäseniä. Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista pysyvästi.

Uutuuskirja sukumme merkkihenkilöstä V. A. Kotilaisesta:

UNHOLAN VUORINEUVOS

Everstiluutnantti V. A. Kotilainen tapasi Itä-Karjalan sotilashallintokomentajana 1. jääkäriprikaatin komentajan eversti Laguksen Syvärillä syksyllä 1941. SA-kuva.

Vuorineuvos Väinö Aleksanteri Kotilainen – Yksi Kotilaisten suvun merkkihenkilöistä, pääsee vihdoinkin kirjoihin ja kansiin – noin 65 vuotta kuolemansa jälkeen! Näin kertoo tietokirjailija Ahti Koskinen.

Kemiläinen Atrain&Nord on ottanut laatimani elämäkerran UNHOLAN VUORINEUVOS kustannusohjelmaansa. Kirja ilmestyy piakkoin.

Suuri yleisö tiennee Kotilaisesta lähinnä sen, että hän toimi pitkään, 20 vuotta, Enso-Gutzeitin toimitusjohtajana. Kotilainen siirtyi tähän tehtävään vuonna 1924 Kajaanin Puutavara Oy:n toimitusjohtajan pallilta. Metsäalan opiskelijapiireissä tunnettaneen V. A. Kotilaisen säätiö.

Asianajaja, pormestari ja maistraatin johtaja

Ennen siirtymistään Kajaaniin Kotilainen toimi asianajajana Mikkelissä vuodesta 1911 lähtien. Hän ehti olla kaupungin vt. pormestarina ja maistraatin johtajanakin. Tämän ohella vähemmän tunnettua on tulevan vuorineuvoksen osuus vuoden 1918 sisällissodassa. Kerron elämäkerrassa siitä varsin laajasti.

Sotilashallintokomentajaksi Itä-Karjalaan

Erityisen mielenkiintoista ja Kotilaisen kannalta traagista oli hänen joutumisensa jatkosodan aikana Itä-Karjalan sotilashallintokomentajaksi.

Vuoden 1941 kesällä ylipäälliköltä tullut määräys tuolle postille pompautti samalla jo vuonna 1918 kertaheitolla majuriksi ylennetylle vuorineuvokselle everstiluutnantin arvon. Sen jälkeen hän sai vielä everstin ruusukkeet.

Kotilainen halusi ja pääsi irti komennuksesta seuraavana vuonna.

Maanpakoon sellutehtaalle Ruotsiin

Sotilashallintokomentajuus vei Kotilaisen sodan jälkeen maanpakoon Ruotsiin, koska hän pelkäsi joutuvansa oikeuteen Neuvostoliittoon. Venäläiset syyttivät häntä sotarikoksista.

Kotilainen toimi Ruotsissa Edsbrukin selluloosatehtaan johtajana kunnes palasi kotimaahan vuonna 1949 saatuaan asiansa käsitellyksi sotaylioikeudessa ja korkeimmassa oikeudessa. Samalla hänen maineensa puhdistui.

Turun yliopisto tarvitsi talousjohtajaa

Suomessa Kotilaisen ammattitaidolla ja kokemuksella oli taas kysyntää. Hän toimi Turun yliopiston taloushallinnon johtajana vuodet 1950–52. Hän jätti tehtävän siirtyessään vasta perustetun Rauma-Repola Oy:n johtokunnan puheenjohtajaksi.

Elämäkerrassa valotan erityisesti mitä kaikkea muuta UNHOLAN VUORINEUVOS tuli tehneeksi leipätyönsä ohella. Hänhän ehti toimia Mikkelissä ja Kajaanissa kaupunginvaltuutettunakin, ja oli mukana mitä erilaisimmissa hankkeissa.

Kotilainen piti työntekijöiden puolta

Kotilainen tuki yritysjohtajana työntekijöiden asemaa kohentamalla näiden terveys-,

asuin- ja sivistyksellisiä oloja. Jälkimmäisestä mainittakoon mm. koulun jälkeen elämänsä suuntaa hakeville pojille Joutsenoon perustettu nuoriso-opisto.

Olen tutkinut monia lähteitä Kotilaisen jalanjälkiä seuratessani. Kansallisarkiston Oulun toimipisteessä kävin läpi Kajaanin Puutavara Oy:n kokouspöytäkirjoja, Elinkeinoelämän keskusarkistossa Elkassa Mikkelissä tutkin Enso-Gutzeitin hallintoneuvoston papereita ja lisäksi selasin kansalliskirjaston digitoimia vanhoja sanomalehtiä.

UPM:n keskusarkistossa Valkeakoskella lueskelin mm. Rauma-Repolan johtokunnan pöytäkirjoja ja Turussa yliopiston hallituksen dokumentteja.

Työntekijä: ”mukava vuorineuvos”

UNHOLAN VUORINEUVOKSEN elämäkerran helmi ovat kaksi Kotilaisen lastenlasta, jotka kertovat heidän viettämistään kesistä ukkinsa ja mumminsa luona näiden kesähuvilalla. Muisteluksista käy ilmi Kotilaisen ajattelu ja toiminta yksityishenkilönä.

Miksei helmi ole myös Hans Lundkvist, jonka tapasin Edsbrukissa keväällä 2022. Hän työskenteli nuorena tehtaassa ja muistaa hyvin ”mukavan vuorineuvoksen”, bergsrådetin, joksi johtajaa kutsuttiin ruotsiksi.

Kirja tulee myyntiin mm. kustantajan verkkosivuilla: http://www.atrainkustannus.fi/

AHTI KOSKINEN

Enso-Gutzeit kohensi Kotilaisen aikana työntekijöidensä terveydenhoitoa merkittävästi. Tässä on menossa leikkaus Enson sairaalassa 1930-luvulla. Kuva Elinkeinoelämän keskusarkisto Elka.

Kuvassa Kajaanin Puutavara Oy:n saha ja lautatarhat sekä paperi- ja sellutehtaat. Täältä Kotilainen sai oppinsa metsäteollisuusyrityksen johtamiseen. Kuva Elinkeinoelämän keskusarkisto Elka.

Juhani Enberg - Huippuvuorten hiihtäjä

Kivijärven sukuhaaraa, syntyi Salossa 22.7.1943, jonne hänen äitinsä Kerttu o.s. Kotilainen oli muuttanut Kivijärveltä 30-luvun lopulla. Siellä Kerttu avioitui Armas Enbergin kanssa. Salon seudulla Juhani vietti lapsuutensa, mutta kun hän oli 12-vuotias, muutti hän äitinsä kanssa Lietoon, josta he olivat ostaneet pienen, punaisen ”mummonmökin”.

Tähän heille rakkaaseen mökkiin oli myös Juhani niin sanotusti ”kantanut kortensa kekoon” harventamalla sokerijuurikasta n. 16 km ja antamalla siitä tienatut rahat äidille mökin ostoa varten. Kunnioitettava saavutus pieneltä pojalta, kuten myös pitkä pyöräily Liedosta Kivijärvelle ja takaisin 14-vuotiaana, josta hän kertoi sukuseuran lehdessä 1/2012. Vapaa-ajat hän käytti suureksi osaksi urheilemalla, joka oli hänen intohimonsa koko elämän ajan.

Pyttyjä, lusikoita ja mitaleita tuli mm. yleisurheilussa ja hiihdossa. Aikuisena mukaan tuli myös suunnistus, monenlaiset hölkät ja pitkänmatkan hiihdot mm. Finlandia-hiihdot, Vaasa-loppetit, Pirkan hiihdot ja monet muut. Hän osallistui myös Kalevan-kierroksiin yli 30 kertaa.

Ulkomailla pitkänmatkan-hiihtoja (Worldloppet-racer) kertyi monia mm. Saksasta, Itävallasta, Tsekistä, Ruotsista, Norjasta, Virosta, Japanista, viimeisin vuonna 2014 Huippuvuorilta. (Huippuvuoren hiihdosta hän kertoi Kotilaisten lehdessä 1/2015). Näistä ulkomaan hiihdoista hänelle myönnettiin Worldloppet-Master -diplomi.

Juhani harrasti myös numismatiikkaa ja kirkkokorttien sekä rajan taakse jääneiden paikkojen, kuten Viipurin, Sortavalan ja Käkisalmen korttien keräilyä.

Kotilaisten sukuseurasta Juhani kuuli vasta 2000-luvun vaihteessa ja halusi tietysti heti liittyä jäseneksi. Sen jälkeen olimmekin mukana melkein kaikissa sukukokouksissa. Hallitukseen Juhani valittiin vuonna 2013, mutta vuonna 2022 hän luopui hallituspaikasta terveydellisistä syistä. Viime vuoden tapaamiseen Lieksassa oli tarkoitus lähteä, mutta kunto ei olisi kestänyt niin pitkää matkaa, joten se jäi valitettavasti tekemättä.

Koulutukseltaan Juhani oli puusepänteollisuuden teknikko ja työuransa hän teki Turun ja Pernon telakoilla.

Tutustuimme Juhanin kanssa vuoden 1971 tammikuussa ravintola Raision Rukissa. Hän oli kuullut poikien kehuvan, että Raisiossa on mukava tanssiravintola ja ajeli eräänä perjantaina katsomaan miltä meno siellä näyttää. Minä olin siellä myös siskoni kanssa. Kuinka ollakaan, meillä tanssi sujui mukavasti koko illan.

Näin se ”kohtalo” oli tehnyt temppujaan ja siitä asti yhtä pidettiin. Meidät vihittiin Maarian Kirkossa vuonna 1974. Asuimme Turussa vuoteen 2012, jossa myös kaikki rakkaat lapsemme ovat syntyneet: Teija -76, Salla -82, Hilla-Stiina -84 ja Aki -88.

Vuoden 2012 lopulla muutimme Lietoon, vanhaan omakotitaloon, joka on vain 3 kilometrin päässä hänen vanhasta kotimökistään ja jonne nuorin tyttäremme miehensä kanssa on rakentanut omakotitalonsa. Täällä saimme viettää yhdessä ihania eläkepäiviä kymmenisen vuotta.

Meille hyvin tärkeitä ovat olleet myös lastenlapset, joita on seitsemän, vanhin on 18 ja nuorin 2 vuotta. Juhani oli luonteeltaan vaatimaton, erittäin kiltti ja aina valmis auttamaan, kuka vain apua tarvitsikin.

Rakas puolisoni, lastemme huolehtiva isä ja lastenlastemme ihana vaari poistui luotamme kohti ”taivaallisia latuja” tammikuun 12. päivänä 2023. Hänet siunattiin Liedon kirkossa 4. helmikuuta suuren saattojoukon saattelemana.

Kaipaus on suuri, mutta olen kiitollinen yhteisestä ajastamme, lapsistamme, lastenlapsistamme sekä lukuisista ystävistä, jotka ovat tukeneet meitä tänä surullisena aikana. Juhanin sanoin: ”Päivä kerrallaan”.

SOILE ENBERG

Kuljen sukuni mailla

Muistojen rantoja kuljen sukuni mailla.
Vuosia kuljin kiinnostusta vailla
Nyt arkana hiljaa, kuin vieras kutsua oottain:
Käy peremmälle, tutustutaan.
Ikääntyvän inventaario, sitäkö tämä?

Luulin, en suvustani paljonkaan tiedä,
tiedänhän:
Monet paikat ja asiat ihan tuttuja
äitini juttuja
ohi korvien lentäneitä.
Nyt äitini kuvalle kehykset selvästi nään.

Viiden vanhasta muikkuverkkoja soutamassa,
isän veneessä.
Sieltäkö asti punaiset posket ja hiki?
Minkä määrän työtä hän teki – ja lapsia!
Silloin, siihen aikaan työn oli jouduttava.
Tytär, taiteellinen nuukan työn tekijä –
pelkkä räpistelijä.

SIRKKA TURUNEN
Vuorelan Elsan tytär Kivijärven sukuhaarasta

Juhani Kotilainen – kukkien mies

Suo anteeksi, lukija, tästä ei tullut perinteistä muistokirjoitusta. Meillä oli hauska ja eläväinen veli, ja muistokirjoitus vastaa elettyä elämää.

Veljemme Juhani Kotilainen menehtyi ystävänpäivän iltana helmikuussa 2023. Pari vuotta sitten todettu vakava sairaus vei vahvasti elämään ja tulevaisuuteen katsovalta ihmiseltä mahdollisuuden jatkaa elämäänsä.

Juhanista on kirjoitettu aiemmin Kotilaisten suku -lehteen keskittyen hänen yrittäjäpolkuunsa ja yritykseensä Helsingin Kukkatoimitus Oy:hyn.

Nyt on aika muistella Juhania ihmisenä. Yksi kuva korvaa monta sanaa, selataan siis kuviteltua valokuva-albumia.

Kuva talollisen Juho Kotilaisen kotoa Pielisjärven pitäjän Viekin kylän Murtovaarasta vuodelta 1949. Äiti Tyyne, isä Pekka, Juhani-vauva, isosisko Maija, ukki, ukin sisko, savottakämpillä välillä asuvat täti ja kaksi setää.

Lapselle hauskaa, mutta äiti ja isä päättävät pitää taukoa lapsenteossa aikaan, kunnes ”on vähän vähemmän kasvatuksen neuvojia”. Lapsia syntyy taas sarja 1957–1965, nyt sisaruksia on perheessä kuusi.

Keitä tässä kuvassa on? Pieniä pojannappuloita liiterin takana imemässä pihistettyjä tupakoita posket lommolla, eivät kai kotona haista sormista tupakan hajua, se huolettaa.

No ei tarvinnut sormia haistella, koko poika haisee kitkerälle savulle, kasvot on harmaat ja oksettaa. Kehityskeskustelu äidin kanssa.

Kuva märästä suomenhevosesta ja nuorukaisesta, ovat tainneet käydä uimassa heinätyspäivän päätteeksi. Sotilaspoliisi koiran kanssa Kajaanissa, sähkömittarinlukija mopon selässä.

Kuva kuin kotimaisesta elokuvasta, nuoria miehiä uitossa itänaapurin puolella, kansainvälinen ura on aloitettu. Oho, onpa komea otsakiehkura ja tanssiasento lennokas, tämä ilta on vasta alussa ja parketti lupaa paljon!

Nyt on vähän vieraita paikkoja kuvissa, tuo täytyy olla Outokumpu, ensimmäinen opiskelupaikka, äidin avulla löydetty. Suuret ikäluokat etsivät töitä, jostakin olisi ammatti saatava. Seuraavat on jo omia löytöjä ja valintoja, olisiko Norjasta, tämä on Lepaalta puutarha-alan koulusta.

Juhani saa kunniamaininnan opiskelijakioskin vetäjänä hyvästä menestyksestä. Mitä ne vihjailee laajennetusta tuotevalikoimasta, tiskiltä ja tiskin alta, mitä lie… Onpa kauniita opiskelukavereita, tuokin vaalea pitkähiuksinen tyttö hymyilee niin onnellisena, nimilapussa Leea. Tuostako jäi mieleen, myöhemmin viereen.

Kuvia kuorma-autoista, Jussin bussista, kylmähuoneista, kasvihuoneista, rullakoista, nyt ollaan jo Helsingissä. Ristiäisistä, pienistä vauvoista, Hiacesta lastenistuin etupenkillä, tukkutorin pöydistä ja minikokoisista apulaisista järsimässä sämpylää ylösalaisin käännetyn muovisaavin päällä.

Ja lisää kuvia kasvihuoneista, aina vaan isommista, ulkomailta, kotimaasta. Suuria seurueita, komeita puheita.

Tuttu mies livahtanut kuvasta tutkimaan taustoja, sivuhuoneita, pistokasasteella olevia viljelyksiä, koneiden kuntoja, kaluston ikää. Analysoimassa toimintaympäristöä...

Synkkä kuva 90-luvun alusta. Vakavia kasvoja, väsymystä, huolta, epätoivoakin. Yritys on kaatunut, henkilökunta koolla, Jussikin. Ja sitten ilomantsilaisen työntekijän sanat: ”myö ei nyt hättäillä, myö myyvvään kukkia ja ajettaan aatoja niinkun hyvin osattaan, Jussi miettii muutaman päevän ja kohta se keksii jonkun ratkasun”.

Ja keksikin, kuvassa avajaiset, samoja kasvoja hymyillen, Jussikin.

Ja kuin kopiona tuore kuva töölöläisestä kadunkulmasta, Juhanin sisko ja yksi pojista vaihtavat kuulumisia, yritystä vedetty isän jälkeen reilu puoli vuotta. Isä kaivoi aina jonkun ratkaisun, ei voi kuin ihmetellä, miten.

Kuvia pojista, tyttärestä, perheestä. Syödään yhdessä, matkustellaan, tehdään töitä. Kuvia kaukomailta, urheilukatsomoista, luonnonihmeistä Kolilla ja Karhunpesän palstalla, soilta, suvusta – onneksi filmiä riittää! Turkissa nenäkarvojen polttoon, Kiinassa kuppauspöydälle, sademetsiin, Kolumbian neilikkaviljelmille, sohvalle urheilua katsomaan, ei aika- eikä lajirajoituksia! Ja isosiskon keittiön pöydän ääreen pullakahville.

Olisipa kuvaaja ollut tallentamassa kukkatukkurin politiikan takahuoneissa, Itä-Suomea kehittämässä ja suuria visioita luomassa. Lukemattomia kertoja tarttumassa puhelimeen. Volvon mutkaisia reittejä kesäyössä.

Mitä kuviin ei saa näkyviin? Ajatuksen lentoa. Jännityksen hakua. Käsittämätöntä riskien sietokykyä. Vapauden tarvetta. Huolenpitoa, nuorempana tekoina ja vanhempana myös ihan selvinä sanoina. Uudistusmieltä, uteliaisuutta. Valoisuutta. Keskustelemista, joskus suoraa huutoakin. Oikeudenmukaisuutta.

Viimeisinä päivinäkin haave oli vahva: ”Vielä minä Pohjois-Karjalan metsissä ja soilla haluaisin kävellä.”

Etsi siis sinäkin metsä tai puu – missä tahansa – nojaa tai halaa. Se lienee luontevin tapa kunnioittaa Juhanin muistoa.

Helsingissä syyskuussa 2023
Juhanin perheen ja sisarusten yhteistyöllä

SEIJA KOTILAINEN

Keittiöiden terästäjä – El-Rodin mies **VESA KOTILAINEN**

Isämme Vesa Kullervo Kotilainen syntyi 8.12.1932 Leppävirran kirkonkylässä, Pohjois-Savossa.

Hän vietti lapsuutensa pääosin Sorsakoskella ja 15-vuotiaana Vesa muutti vanhempiensa kanssa Helsinkiin.

Vesan isä, Juho Einari Kotilainen, oli taitava ja arvostettu seppä, jonka työn mukana perhe muutti Leppävirralta Sorsakoskelle vuonna 1934 Juho Einarin aloittaessa Hackman & Co:n työnjohtajana. Juho Einarin haaveena oli kuitenkin toteuttaa omia näkemyksiään laajemmin kuin työ Hackamannilla mahdollisti, joten vuoden 1947 syksyllä perhe muutti Helsinkiin uusien mahdollisuuksien perässä.

Vesan äiti Hilja Maria, os. Kärkkäinen, oli kotiäiti, kuten tuohon aikaan oli tapana ja Vesalla oli kolme vanhempaa sisarusta; Esikoinen, sisar Liisi Irene, vanhempi veli Unto Olavi sekä veli Kauko Kalervo.

Vesa aloitti koulunkäyntinsä Sorsakosken kansakoulussa syksyllä 1939 ja jatkoi koulunkäyntiään oppikoulussa Varkauden Yhteiskoulussa 1943. Perheen siirryttyä Helsinkiin Vesa jatkoi koulunkäyntiään Helsingin suomalaisessa normaalilyseossa tammikuusta 1948 lähtien, kirjoittaen ylioppilaaksi 1953.

Piirtäminen, askartelu ja erilaiset pelit sekä urheilu olivat isällemme mieluista puuhaa jo lapsena. Vesa oli innokas rakentelemaan autojen ja laivojen pienoismalleja jo nuoresta pitäen. Liikunta säilyi koko iän läpi rakkaana harrastuksena.

Juho Einari oli Helsinkiin muutettuaan perustanut vuonna 1952 hitsauspuikkoja valmistavan firman t:mi El-Rodin, jonka nimissä myöhemmin alettiin valmistaa ruostumattomia teräsastioita. Oppikoulun käynnin ohessa Vesa teki erilaisia apuhommia isänsä verstaalla. Ylioppilaaksitulon jälkeen Vesan tehtäviin El-Rodilla kuuluivat kaikki konttorityöt ja tavaroiden kuljetukset sekä erityyppiset verstaan puolen tehtävät.

Lokakuussa 1953 Vesa astui varusmiespalvelukseen Lappeenrannassa ja sotilaskoulutuksen edetessä sekä RUK:n päättyessä 22.5.1954 hänet ylennettiin upseerikokelaaksi, jonka seurauksena häntä odotti komennus Niinisaloon.

Niinisaloon siirron seurauksena Vesan loppuelämän suunta sai merkittävän käänteen. Niinisalon tanssilavalla hänen huomionsa kiinnittyi kankaanpääläiseen nuoreen neitoon, Liisa Pyysaloon. Tutustuttuaan paremmin Vesa ja Liisa rakastuivat ja menivät naimisiin syksyllä 1955. Pitkä yhteiselo kesti aina Liisan kuolemaan vuoteen 2014 asti. Liisan sairastuttua pitkään kestäneeseen muistisairauteen, Vesa oli Liisan tukena ja hoivasi häntä joka päivä aina Liisan viimeiseen elinpäivään asti.

Liisan ja Vesan lapset syntyivät viisikymmenluvun loppupuolella. Ensimmäinen lapsi, Pirjo syntyi kesäkuulla 1956 ja kuopus Ritva heinäkuussa 1959.

Armeijasta päästyään Vesa oli jatkanut töitä isänsä firmassa. T:mi El-Rod toimi tuolloin Vallilassa Sturenkadulla, mutta sopivaa sijaintia verstaalle etsittiin Helsingin lähiympäristöstä. Sopiva paikka löytyikin Tikkurilasta läheltä Keravanjokea, jossa työt alkoivat 1955 ja jatkuivat aina firman myyntiin vuoteen 1987.

Samoihin aikoihin Tikkurilaan siirtymisen aikoihin Vesa aloitti opinnot Helsingin liikemiesten kauppaopistossa, josta hän valmistui Yo-merkonomiksi ja työ jatkui perheyrityksessä El-Rod´ssa. Työn ohessa Vesa kävi johtamistaidollisia ja tietopuolisia kursseja, jotka liittyivät läheisesti hänen työtehtäviinsä.

Vesa oli energinen ja aina menossa, hän oli mukana mm. monessa järjestössä työn ohessa muun muassa reserviupseeri- ja Lions-Clubin toiminnassa, Vetreksessä sekä Kotilaisten sukuseuran toiminnassa.

Liikuntaa Vesa oli harrastanut jo pikkupojasta lähtien. Hiihtäminen ja juokseminen olivat suurimmat intohimon kohteet ja tietysti myös penkkiurheilu. Vesa osallistui elämänsä aikana moniin hiihto- ja juoksutapahtumiin kuten pistooliampumajuoksuihin Santahaminassa, Tahkohiihtoihin, maratoneihin.

Tärkeintä liikkumisessa olivat kuitenkin työpäivien jälkeen tehdyt juoksulenkit. Keittiön ruokatuolin karmilla odotti lenkkiasu työpäivän päätteeksi lenkille lähtöä.

Autoilu ja erilaiset autot kiinnostivat Vesaa kovasti. Joskus hän sanoi, että olisi ryhtynyt autokauppiaaksi, jollei perheyritys olisi vienyt mukanaan. Autoharrastukseen liittyi myös museoauto Renaultin hankinta, jonka kyydissä Vesa oli ollut jo pikkupoikana.

Veneily ja vesillä liikkuminen olivat myös lähellä Vesan sydäntä. Lapsuuden maisemissa Sorsakoskella hän tottui liikkumaan järvillä ja suvun hallinnassa olleella Sorsaveden saarimökillä (myöhemmin Vesa lunasti mökin itselleen) hän kävi perheineen joka kesä.

Isänä Vesa oli jämäkkä ja vastuuntuntoinen ja halusi antaa hyvät puitteet elämään perheelleen niin taloudellisesti kuin henkisestikin. Hän oli avulias ja auttoi useita heikompiosaisia pyyteettömästi. Hän ei tuominnut tai puhunut pahaa kenestäkään selän takana.

Isän viimeinen vuosi sujui Esperin hoivakodissa Vantaalla. Sielläkin hän oli hoitajien ja kanssa-asujien mukaan erityisen kiltti ja kohtelias, vaikka muistisairaus vei osan elämän iloista nauttimisesta.

Lopuksi lainaan suoraan otteen isäni kirjoittamasta oman elämän muistiinpanoista;

”Pidän itseäni kunnollisena ja tunnollisena ihmisenä. Lisäksi olen isänmaallinen ja mielestäni tasapuolinen, määrätietoinen ja yhteistyökykyinen sekä ehdottoman raitis.

Kokonaisuudessaan olen pyrkinyt suhtautumaan elämääni ja tulevaisuuteen myönteisesti. Olen mielestäni ollut onnekas mies.”

PIRJO JA RITVA KOTILAINEN

VESA KOTILAINEN
sukuseuran pitäaikainen puheenjohtaja on poissa

Suruviesti Vesa Kotilaisen nukkumisesta ikiuneen tavoitti meidät, hänen lukuisat ystävänsä ja sukulaisensa 27.7.2023.

Kotilaisten sukuseuran puheenjohtajana Vesa toimi vuodet 1987–1999. Sukuseuran johtokuntaan hänet valittiin ensimmäisen kerran jo vuonna 1972, jossa tehtävässä hän jatkoikin aina vuoteen 2004 asti, yhtäjaksoisesti peräti yhteensä 32 vuotta.

Puheenjohtajana oman yrityksensäkin johdossa vuosien saatossa taitavaksi ja aikaansaavaksi johtajaksi kouliintunut Vesa oli tehokas, täsmällinen ja tehtäviinsä erittäin sitoutunut, kuten kaikissa muissakin toimissaan.

Oma perhe, vaimo ja tyttäret Ritva ja Pirjo, Vesan omien sisarusten lisäksi olivat hänen elämänsä tärkeimpiä kiinnekohtia.

Myös oma suku ja merkittävältä osin sen jäsenten välistä yhteydenpitoa ylläpitävä ja edistävä sukuseura olivat hänelle sydämen asioita, kuten ainutlaatuisen pitkät kaudet sukuseuran vastuutehtävissä osoittavat.

Johtokuntakautensa jälkeen Vesa toimi vuosien ajan myös sukuseuran asiantuntevana toiminnantarkastajana.

Kotilaisille ominaiseen tapaan hän omasi myös monipuolista taiteellista lahjakkuutta. Musiikillisten lahjojensa lisäksi Vesa hallitsi värien harmonian ja oli erittäin kätevä käsistään: ensin mainittua tyylin taitoa edustaa hyvin hänen suunnittelemansa Kotilaisten suvun upea pöytästandaari ja sen pohjalta myöhemmin laadittu sukuviiri. Jälkimmäistä taitoa osoittavat yksityiskohdissa tarkat, suuresta osaamisesta ja tekijänsä kärsivällisyydestä kertovat pienoismallit.

Sukuseura, ja me lukuisa joukko Vesan ystäviä ja sukulaisia ympäri Suomen, hiljennymme humaanin ja sukurakkaan poisnukkuneen muistoa kunnioittaen ja läheisten suureen suruun osaa ottaen.

AHTI POHJONEN

HANKI SUKUSEURAN SALKOVIIRI KOTIPIHASI JUHLISTAJAKSI!

SUKUSEURAN VIIRISSÄ toistuu kunniajäsenemme, ja pitkäaikaisen puheenjohtajamme Vesa Kotilaisen suunnittelukilpailun 1999 voittamana suunnittelema pöytästandaari. Sen aiheena ovat fraktuurakirjain K, kultaiset tähkäkaaret ja nuottiavain. Viiri kuvastaa hyvin Kotilaisille tärkeitä perinteiden vaalimista ja musikaalisuutta.

Viirin materiaali on 100% digipainettua TEXMESH-polyesteria, joka on suosituin käytetyistä materiaalivaihtoehdoista. Mitoiltaan se on vakiokokoinen, 50 x 450 cm.

Viirin kustannusperusteinen hinta on 100 euroa plus postituskulut.

Postituskulut ovat sen verran huomattavat, että pääkaupunkiseudulla kannattaa mahdollisuuksien mukaan sopia tapaaminen allekirjoittaneista jomman kumman kanssa viirin saamiseksi sujuvasti perille hankkijalleen.

Kuulemiin tai näkemiin!

Terveisin
Ahti Pohjonen
ahti.i.pohjonen@gmail.com
040 5224401
Oili Reinikainen
oilikainen@hukassa.com
045 3531947

Hyvinvointia päästä varpaisiin!

Monipuoliset ja maailmanlaajuiset Forever Aloe vera hyvinvointituotteet, 90 päivän asiakastyytyväisyystakuulla. Ainoa riski on voida paremmin!

Ota yhteyttä - Kerron mielelläni lisää.

Eivor Kotilainen
Kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin asialla

puh. 050 4343 034, sp. **eivor@hotmail.fi**
tai tutustu tuotteisiin osoitteessa **www.eivor.myforever.cc**

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Lauri Kotilainen
Karnaistenkatu 43 C 45
08100 LOHJA

Tervetuloa 18. marraskuuta 2023 kello18
La Famiglia-ravintolaan viettimään

kaikkien Kotilaisten pikkujouluja

osoite Keskuskatu 3, Helsinki

Ruokalista edelleen italialais-tyyppinen, siitä voi valita mieleisen.

Perinteisesti järjestämme arpajaiset, palkintoja taas odotellaan.

Pukki tuo lahjan niille,
jotka ovat sujauttaneet pukin pussiin nimettömän paketin.

Joululaulujakin on tarkoitus laulella.
Osallistujien omista esityksistä olisi mukava nauttia,
vaikka kabinetissa ei ole pianoa,

Ilmoitathan osallistumisestasi
s-postilla oilikainen@hukassa.com tai puhelimella 045 353 1947

LÄMPIMÄSTI TERVETULOA
KAIKKI KOTILAISET KAIKKIALTA!